

витото таралежче въ близката вада, въ която имаше доста вода. За мигъ бодливата топка бѣ потопена въ водата, но изведнажъ тѣлото се раздвижи. Съ затаенъ дѣхъ следѣхме да видимъ, какво ще стане понататъкъ. Нешастииятъ таралежъ не може да устои повече въ водата, бодливата топка се разви, показва се надъ водата остра муцунка, като на малко прасенце, шръкнаха ушички, и четири крачета зацапкаха въ водата. На таралежа бѣше неприятно въ водата, макаръ че не потъна, защото знаеше да плува много добре. Следъ малко зави къмъ срещния брѣгъ на водата и се покатери да излѣзе на сушата.

Радостта ни бѣше голѣма. Ние сполучихме да развиемъ бодливата топка и да видимъ мекото, образъ съ космички, тѣлце на изплашения таралежъ, това тѣлце, което грижливо се прикрива подъ остритѣ бодли по гърба.

Таралежътъ излѣзе на сушата, изтърси водата и не пожела да се завие на топка, а съ ускорени крачки се отправи къмъ близкия храстъ, за да избѣгне отъ неканенитѣ си гости, които така лошо се бѣха отнесли съ него, като му нарушиха спокойствието.

Бѣше се вече смрачило. Слънцето клонеше да залѣзе. Ние бѣхме даволни отъ неочакваната среща; оставихме бодливата топка на спокойствие и тръгнахме по шосето за къмъ града.

* * *

Таралежътъ, наистина, е едно чудновато животно. За него хората знаятъ още отъ незапомнени времена, а е сѣществувалъ и въ предисторическо време (третичната епоха). Днесъ се срѣща почти въ цѣла